

Klimat- och
näringslivsdepartementet
Klimatenheten
Diarienummer KN2025/01049

Yttrande

Remiss - Bättre förutsättningar för klimatanpassning SOU 2025:51

Klimat- och näringslivsdepartementet har bjudit in Örebro kommun att svara på remissen, Bättre förutsättningar för klimatanpassning. Sista svarsdag 17 oktober 2025.

Övergripande synpunkter

Prioritering och samhällsintressen - Det skulle kunna hävdas att detta förslag går rakt emot kommuners skyldighet för bostadsförsörjningen och andra åtaganden som är av väsentligt samhällsintresse inom kommunens uppdrag för detaljplanering. På grund av risken för skadestånd och den skyldighet att ändra eller upphäva detaljplaner inom riskzoner kan det komma riskera att andra projekt kan behöva nedprioriteras. Det innebär i sin tur att andra detaljplaner för exempelvis bostäder, infrastruktur, skolor och så vidare inte kanske kommer kunna genomföras utifrån samma tidplan som innan. Detta upplevs kunna minska kommunens möjligheter att planlägga för flera väsentliga funktioner skyndsamt. Med tanke på den ambition som finns från både privat och statligt håll att reducera tiderna för ny byggnation anser Örebro kommun att detta är en viktig konsekvens som behöver belysas och ta hänsyn till. Vidare anser kommunen att förslaget kan komma att minska kommunernas möjlighet att hålla nere byggtiderna via detaljplaneringen.

Specifika synpunkter

1.1 Förslag till lag om medfinansiering av kommunala klimatanpassningsåtgärder (s.31)

Örebro kommun har sedan tidigare identifierat över 6000 bostäder eller 30 000 invånare som riskerar att påverkas av det värsta scenariot för översvämningar. Det innefattar även 450 industribyggnader, 600 byggnader för samhällsfunktioner samt 400 byggnader för verksamheter. I Örebro kommuns handlingsplan för klimatanpassning är kommunen fortfarande i processen med en fullständig identifiering av påverkade fastigheter, innan kommunen tar fram åtgärdsförslag utifrån en kostnads- och nyttoanalys. Därav är det svårt att få överblick över omfattningen av eventuella åtgärdsavgifter och dess konsekvenser. Rent ekonomiskt är Örebro kommun positiva till förslaget om medfinansiering då Örebro kommun är den kommun med näst störst antal byggnader inom riskområde för översvämning från sjöar och vattendrag vid BHF (Beräknat Högsta Flöde), efter Karlstad kommun. En fråga som uppstår och som behöver förtydligas är om förslaget om åtgärdsavgifter är kopplat till både åtgärder mot översvämningar och värmebölja i fastigheter?

1.4 Förslag till lag om ändring i ledningsrättslagen (1973:1144) (s.40)

Förslag till ändring i ledningsrättslagen ser Örebro kommun positivt på och det är en nödvändig utveckling för de typer av klimatanpassningsåtgärder som behövs.

1.7 Förslag till lag om ändring i plan- och bygglagen (2010:900) (s. 46–47)

Kommunen ska i översiktsplanen redovisa vilka klimatanpassningsåtgärder kommunen avser att initiera genom en ändring i plan- och bygglagen (2010:900), PBL, infördes år 2018 ett krav på att kommunerna i översiktsplanen ska redovisa sin syn på risken för skador på den byggda miljön orsakade av ett antal klimatrelaterade naturhändelser: översvämning, ras, skred och erosion.

Örebro kommun föreslår ett tillägg som innebär att det av översiktsplanen även ska framgå vilka intentioner kommunen har för att minska riskerna genom att ta initiativ till någon form av förebyggande fysiska åtgärder. Det kan handla om skyddsvallar eller fördröjningsmagasin som skydd mot översvämningar eller spontning för att förebygga skred. Genom denna redovisning blir det lättare för fastighetsägare att överblicka var kommunen anser att riskerna bör mötas med fysiska skyddsåtgärder och var kommunen avser att inte vidta några sådana åtgärder. I det sistnämnda fallet kan berörda fastighetsägare själva behöva vidta skyddsåtgärder för att minska risken för översvämningar med mera. De risker som ska redovisas i översiktsplanen är delvis samma risker som kommunen är skyldig att redovisa i andra dokument enligt annan lagstiftning. För att markera värdet av att de antaganden som görs om effekterna av ett förändrat klimat är desamma i alla sammanhang där kommunen gör sådana bedömningar, föreslår kommunen att redovisningen i översiktsplanen ska ta hänsyn till de bedömningar av klimatrelaterade risker som tagits fram i andra dokument.

Skyldighet att ändra eller upphäva detaljplan

40 a §

Om det finns kvartersmark som inte har bebyggts på ett sätt som i huvudsak följer av en detaljplan och planens genomförandetid har gått ut, ska kommunen ändra eller upphäva planen i den delen om

1. det finns en betydande risk för skada om marken bebyggs enligt planen, och

2. risken är en följd av klimatrelaterade översvämningar, ras, skred eller erosion.

Här uppfattar Örebro kommun att det är oklart vilken kvartersmark och därmed vilka detaljplaner som träffas av regleringen. Med hänsyn till att det är en skyldighet för kommunerna att ändra eller upphäva dessa detaljplaner är det av största vikt att detta ska vara tydligt. Särskilt med hänsyn till att utredningen inte redogör på ett tydligt sätt vilka konsekvenser det kan bli med exempelvis skadestånd om kommunen inte uppfyller sin skyldighet.

Vidare framgår i regleringen att det är kvartersmark som inte "bebyggts". Bebygga är definierat i PBL som "att förse ett område med ett eller flera byggnadsverk". Byggnadsverk är definierat i PBL som en byggnad eller annan anläggning. Det innebär att om det finns en byggnad eller en anläggning på en kvartersmark så är den bebyggd. Regleringen träffar alltså inte detaljplaner med kvartersmark där all byggrätt inte är utnyttjad, som exemplet att förhindra tillbyggnader som lyfts fram på sidan 208. Det går inte heller att göra olika bedömningar för industri och småhus som lyfts fram på samma sida. Av vad som framgår av författningskommentarerna ska även hänsyn tas till befintliga byggnaders omfattning, vilket uppfattas att det inte heller är möjligt med den föreslagna regleringen.

Uppfattningen blir därför att regleringen betyder med andra ord "om det finns kvartersmark där ett område inte försetts med en eller flera byggnader eller anläggningar". Vilket innebär att så fort det finns

en anläggning, som är alla konstruktioner i samhället enligt förarbetena till PBL, träffas inte området av regleringen.

Örebro kommun hävdar att för att regleringen ska vara tillämpbar behöver det vara tydligt vilken kvartersmark som faktiskt träffas, både utifrån hur den är bebyggd och också hur stor del av kvartersmarken som man ska utgå från i en detaljplan. Är det tillräckligt att enbart en viss del av kvartersmarken inte är bebyggd eller ska man titta på kvartersmarken som helhet?

Prövningar utöver planprocessen - Grundidén om att upphäva eller ändra äldre detaljplaner inom exempelvis riskzoner för översvämning är rimlig då dessa frågor helt enkelt inte prövades som de gör idag vid planläggning. Alternativet att möjliggöra denna prövning i större utsträckning är i bygglovsskedet vid äldre detaljplaner men det är förmodligen ett sämre alternativ då det kräver väldigt stora förändringar i lagstiftningen och rubbar den princip som byggrätten och i stort hela planprocessen bygger på. Det vill säga att den prövning som ger rätten att bygga i en detaljplan undermineras.

Till skillnad från bygglovsskedet kan det dock diskuteras om inte Lantmäterimyndigheten ska ges ökade befogenheter att neka vissa förrättningar inom dessa riskzoner. Det är väldigt vanligt förekommande att ytterligare byggrätt skapas via exempelvis avstyckningar i äldre planer – byggrätt som troligtvis inte heller var tanken att den skulle finnas när detaljplanen togs fram. Många äldre detaljplaner har exempelvis bestämmelsen ”endast en huvudbyggnad per tomt tillåts”, eller liknande formuleringar med samma syfte. Dessa områden är ofta utbyggda till den utsträckning som syftet var med den ursprungliga detaljplanen med ett visst antal fastigheter med en huvudbyggnad var. Däremot saknas oftast bestämmelser om fastighetsstorlek, vilket tillåter avstyckningar och således en ny huvudbyggnad. På så vis skapas mer byggrätt än först var tänkt eftersom avstyckningarna möjliggör ny bebyggelse och i praktiken ett nytt hushåll i riskzoner. Å andra sidan luckras byggrätten upp likt de ökade befogenheter vid bygglovsskedet. Dessutom blir det till viss del spekulation om hur många fastigheter som den ursprungliga detaljplanen syftade till. Det är oftast något som inte framgår i planhandlingarna. Ett medskick blir därför att en lösning på detta skulle kunna vara att ge Lantmäterimyndigheten möjlighet att besluta om anstånd på grund av pågående planarbete på samma sätt som vid bygglovsprövningen.

Orimlig omfattning - Eftersom det på statlig nivå har beslutats att det bland annat är beräknat högsta flöde (10 000-årsflöde) som är den nivå som ska utgå ifrån vid detaljplanläggning betyder det att många orter är helt inom riskzonen för översvämning i de karteringar som gjorts. Det betyder i sin tur att princip samtliga detaljplaner i ortens mer centrala delar kommer behöva ses över eftersom dessa ofta är äldre och drabbade av översvämningsrisk. Att de enligt förslaget ska ha onyttjad byggrätt för att ändras eller upphävas minskar mängden detaljplaner som ska ses över, men det i sig ett arbete som kommer ta mycket tid. Samtliga planer kommer behöva gås igenom för att se om det finns outnyttjad byggrätt för sedan avgöra om de ska ändras eller inte. För att det överhuvudtaget ska vara genomförbart behöver det bli enklare att ändra detaljplaner. Förslagen i Boverkets rapport Uppdrag om översyn av regelverket för ändring av detaljplan och av olagliga planbestämmelser, Rapport 2024:21, är därmed en förutsättning för att ändra eller upphäva alla detaljplaner som kommer träffas av förslaget. Även om de förändringarna genomförs kommer det vara svårt för kommunerna att genomföra detta både utifrån personalresurser och finansieringsmöjligheterna.

Finansiering - Kommunens verksamhet att ta fram detaljplaner är i majoriteten av fallen finansierad genom avgift framför skattemedel. Det innebär att exempelvis en fastighetsägare betalar för en ny eller ändrad detaljplan. Principen här är att fastighetsägaren har ett incitament att bekosta planläggningen via att denne exempelvis får utökad byggrätt. Att upphäva eller ändra en detaljplan så att en fastighetsägare får mindre byggrätt tar bort detta incitament. Tvärt om kommer troligtvis fastighetsägaren motsätta sig planläggningen trots att den skulle ske ”gratis” via skattemedel, exempelvis. Kontentan är att medel för att bekosta dessa upphävanden och ändringar inte finns hos kommunerna. Det kommer krävas omfattande skattemedel från antingen kommunal eller statlig nivå för att finansiera dessa projekt.

Särskilt om andra projekt som kan bekostas via avgift behöver prioriteras ned.

Det här belyser också frågan om hur dessa planer kommer prövas vid ett överklagande, vilket får anses blir ett troligt scenario när fastighetsägare motsätter sig att byggrätt tas bort. Skulle det exempelvis kunna bli så att en domstol upphäver beslutet om ändringen eller upphävandet av detaljplanen eftersom de inte anser att området är tillräckligt riskutsatt från översvämning? Var går gränsen för detta? Det finns en risk att förslaget kommer leda till ökade skadeståndsanspråk, särskilt eftersom det uttryckligen framgår att kommunen är skyldig att ändra eller upphäva dessa planer. Det kommer även leda till att dessa ärenden prioriteras högst för att undvika skadestånd. Det kan vara så att detta är syftet med förslaget. Det vill säga att se till att kommuner prioriterar dessa ärenden. Men det riskerar då kunna innebära att andra ärenden kanske behöva nedprioriteras.

*Nuvarande lydelse**Föreslagen lydelse***3 kap.****5 §¹**

Av översiktsplanen ska även följande framgå

1. hur kommunen avser att tillgodose det långsiktiga behovet av bostäder,

2. hur kommunen i den fysiska planeringen avser att ta hänsyn till och samordna översiktsplanen med relevanta nationella och regionala mål, planer och program av betydelse för en hållbar utveckling inom kommunen,

3. sådana områden för landsbygdsutveckling i strandnära lägen som avses i 7 kap. 18 e § första stycket miljöbalken,

4. kommunens syn på risken för skador på den byggda miljön som kan följa av översvämning, ras, skred och erosion som är klimatrelaterade, samt på hur sådana risker kan minska eller upphöra,

4. kommunens syn på risken för skador på den byggda miljön som kan följa av klimatrelaterade översvämningar, ras, skred och erosion, hur sådana risker kan minska eller upphöra samt inom vilka områden som kommunen avser att ta initiativ till fysiska åtgärder för att skydda mot sådana risker,

5. om översiktsplanen avviker från en regionplan för länet, på vilket sätt den gör det och skälen för avvikelsen, och

6. sådana områden och verksamheter som angår två eller flera kommuner eller är av regional betydelse.

Redovisningen enligt första stycket 4 ska ta skälig hänsyn till

¹ Senaste lydelse 2020:76.

de bedömningar om klimatrelaterade risker som kommunen ska göra i planer och program enligt annan författning.

Om länsstyrelsen inte har godtagit planen i en viss del, ska det anmärkas i planen.

Det framstår som rimligt att redovisa områden inom vilka kommunen avser att ta initiativ till fysiska åtgärder för att skydda mot sådana risker. Det är i stort såsom kommunen redan arbetar idag och har som ambition att vidareutveckla klimatanpassningsarbetet utifrån ett översiktsplaneperspektiv.

Att redovisa områden enligt ovan förutsätter emellertid god kännedom om vilka åtgärder som är mest lämpliga och var, exempelvis förstå kommunens hela översvämningssituation och hur den kan hanteras, vilka måste vila på ett gediget utredningsarbete och kunskapsinnehåll. Kommuner behöver organisera och resurssätta sig väl för en sådan uppgift, såväl inom den renodlade översiktliga planeringen som inom den specifika sakkunskapen.

4.2 Ansvar för klimatanpassning (s.110)

I avsnitt 4.2 går utredningen igenom kommunernas skadeståndsskyldighet idag där utredningen hänvisar till en tidigare utredning som drog slutsatsen att kommunernas skadeståndsansvar i praktiken är urvattnat utifrån nu gällande reglering. Här vill Örebro kommun påpeka att utredningen inte utrett om förslaget kan innebära ökade juridiska ansvar kopplat till planläggning som kan leda till fler skadeståndsanspråk. Att regleringen även är otydlig i när kravet på att upphäva eller ändra en detaljplan faktiskt träder in gör det ännu svårare att överblicka konsekvenserna av förslaget. Det är kommunen som gör bedömningen om en detaljplan träffas av kravet. Det fattas inte något överklagningsbart beslut om att en detaljplan inte anses träffas av kravet, utan frågan om till exempel skadestånd kommer upp först när skadan redan är skedd. Örebro kommun anser att förslaget därmed inte är tillräckligt utrett och att konsekvenser i form av skadestånd för kommunerna behöver utredas innan lagstiftaren går vidare med förslaget.

8. Förslag som klimatanpassar dagens lagstiftning (s.163–216)

I utredningen framgår att kommunerna i många fall har underlag som skyfallsplaner eller fördjupande geotekniska undersökningar. Det framgår även att kommunerna redan har upplysningsskyldighet enligt 12 kap 3 § PBL och att det går att argumentera för att regleringen redan täcks av befintliga regleringar. Det framgår också att förslaget syftar till befintligt material. Även om det som omfattas av förslaget inte omfattas av 12 kap. 3 § PBL omfattas det av regleringarna om allmänna handlingar och utlämnande av sådana som finns i tryckfrihetsförordningen och Offentlighets- och sekretesslagen varför regleringen inte behövs. I utredningen framgår att det föreslås två begränsningar vilket snarare gör att regleringen blir snävare än de generella regler som finns i de allmänna lagarna.

Den föreslagna regleringen är inte heller formulerad på så sätt att den enbart träffar befintligt material som avsikten enligt utredningen verkar vara. I utredningen framgår att kommunerna i många fall kan ha exempelvis skyfallskartläggningar eller geotekniska utredningar. Regleringen är dock formulerad på ett sådant sätt att det kan bli ett krav på kommunen att ta fram sådant underlag för att kunna ge ett skriftligt underlag enligt förslaget. En sådan reglering skulle få stora konsekvenser för kommunerna både resursmässigt och kostnadsmässigt. Det kan även ifrågasättas om det överhuvudtaget är lämpligt att kommunen ska ta fram ett sådant underlag på någons begäran, exempelvis utifrån konkurrensfrågan. Ett medskick blir därför att detta behöver ses över ytterligare.

8.3 Öppna dagvattenanordningar ska omfattas av ledningsrättslagen (s. 174)

Örebro kommun ställer sig positiv till förslaget att även diken som ingår i den allmänna va-anläggningen ska kunna omfattas av ledningsrätt. Kommunen ställer sig bakom utredningens bedömning att detta är ett nödvändigt och välmotiverat steg för att säkerställa en långsiktigt hållbar och rättssäker hantering av va-infrastrukturen.

Diken som är integrerade delar av den allmänna va-anläggningen fyller en viktig funktion för dagvattenhantering, översvämningsskydd och miljöskydd. Att dessa kan omfattas av ledningsrätt innebär att kommuner och huvudmän får bättre möjligheter att planera, underhålla och utveckla va-systemet på ett effektivt sätt, samtidigt som rättssäkerheten för berörda markägare stärks.

Vidare instämmer Örebro kommun i utredningens argumentation kring behovet av tydlighet i ansvarsfördelning och rättslig status för diken inom va-anläggningen. Förslaget bidrar till att undanröja osäkerheter som idag kan försvåra både nyanläggning och drift av va-system.

8.4 Dagvattensystemets kapacitet ska regleras i lag (s. 180)

Örebro kommun är i grunden positiv till den föreslagna regleringen då den syftar till att tydliggöra ansvar och krav kopplat till dimensionering av dagvattensystem. Samtidigt vill påpekas att det finns ett stort behov av förtydliganden för att förslaget ska kunna tillämpas på ett rättssäkert och praktiskt genomförbart sätt. Det är vidare oklart om kravet ska ha retroaktiv verkan, vilket väcker frågor om hur va-huvudmannen ska förhålla sig till befintliga ledningssystem som är dimensionerade enligt tidigare regelverk. I takt med att förutsättningarna i ett avrinningsområde förändras, exempelvis genom ökad hårdgörande grad påverkas ledningarnas kapacitet, trots att dessa förändringar ligger utanför va-huvudmannens kontroll. Det behöver därför klargöras om det är tillräckligt att dimensionera nya ledningar utifrån den hårdgjordhetsgrad som gällde vid anläggningstillfället, eller om framtida förändringar ska beaktas redan vid projektering. Detta har stor betydelse för både kostnader och ansvarsfördelning.

Vid dimensionering uppstår också osäkerhet kring vilka tekniska riktlinjer som ska gälla. Ska kommunen utgå från avrinningskoefficienter enligt gällande dimensioneringsprinciper (P110) och bedöma att kravet är uppfyllt om ledningen klarar ett 10-årsregn under dessa förutsättningar? I så fall bör det tydliggöras att ytterligare hårdgörande i området betraktas som en avvikelse, där fastighetsägaren själv ansvarar för fördröjning på sin fastighet. Alternativt, om man ska dimensionera för ett scenario med 100 % hårdgjorda ytor för att möjliggöra framtida exploatering, riskerar detta att motverka ambitionen om ett mer klimatanpassat samhälle. Det skulle kunna minska incitamenten att bevara grönytor och öppna ytor, vilket är olyckligt ur ett hållbarhetsperspektiv.

Det är också oklart hur det föreslagna kravet förhåller sig till dimensioneringsanvisningarna i P110, som ställer högre krav vid nyanläggning i tät- och centrumbebyggelse. Här efterlyser Örebro kommun en tydlig vägledning om hur olika regelverk ska samspela, särskilt i planeringsskedet.

Vidare anser kommunen att det saknas en beskrivning av vilka konsekvenser som uppstår för va-huvudmannen om kraven inte uppfylls. Det är avgörande att förstå om detta innebär rättsligt ansvar, ekonomiska påföljder eller andra typer av sanktioner. Utan en sådan tydlighet riskerar förslaget att skapa osäkerhet snarare än trygghet.

8.5 Va-huvudmannen ska lämna uppgifter om dagvattensystemets kapacitet (s.186)

Örebro kommun motsätter sig förslaget i kapitel 8.5. Här anses att det inte är ett ändamålsenligt sätt att stärka fastighetsägarnas förståelse eller rättssäkerhet, utan tvärtom riskerar att skapa ökad förvirring och orealistiska förväntningar. Utredningens förslag bygger på antagandet att fastighetsägare har tillräcklig teknisk kompetens för att tolka och använda den information som lämnas av va-huvudmannen. Örebro kommuns erfarenheter visar att detta sällan är så. Informationen är dessutom inte bindande, vilket gör att den ändå ofta tolkas som ett löfte eller en garanti något som kan leda till missförstånd, felaktiga investeringar och i förlängningen konflikter.

Det finns flera praktiska problem med att lämna ut uppgifter om tillåtet flöde från enskilda fastigheter:

- Gemensamma ledningssystem: Många fastigheter är anslutna till samma dagvattennät, vilket gör det mycket svårt att ge individuella besked om vad varje fastighet får släppa ut. Systemet är dimensionerat för ett område – inte för enskilda serviser. Att lägga ett informationsansvar på va-huvudmannen som bygger på enskilda fastigheters behov eller förväntningar är inte förenligt med hur dagvattensystemen faktiskt planeras och fungerar.
- Systemets faktiska kapacitet vs. teoretisk kapacitet: Om ledningsnätet idag inte lever upp till dimensioneringskraven, uppstår en svår balansgång. Ska va-huvudmannen ge besked utifrån vad

systemet borde klara? Vilket kan leda till översvämningsrisk eller utifrån vad det faktiskt klarar? Detta kan innebära mycket restriktiva krav.

- Förväntningar på maximalt flöde: Fastighetsägare som planerar åtgärder vill ofta minimera sin egen anläggning och maximera det flöde som får släppas till det kommunala nätet. Om va-huvudmannen lämnar en uppgift som senare visar sig vara ohållbar, exempelvis vid förändringar i avrinningsområdet eller ökad hårdgjord yta, riskerar det att skapa irritation och misstro.
- Förändrade förutsättningar över tid: Avrinningsområden förändras, bebyggelse tillkommer och klimatpåverkan ökar. Det gör att information som lämnas idag snabbt kan bli inaktuell, vilket ytterligare försvårar en rättssäker hantering.

Sammanfattningsvis anser Örebro kommun att förslaget i kapitel 8.5 bör utgå. Det saknar praktisk förankring, riskerar att skapa fler problem än det löser, och bygger på en förenklad bild av både va-systemens komplexitet och fastighetsägarnas förutsättningar att tolka teknisk information.

8.9 Kommuner ska ändra eller upphäva detaljplaner som medför för stora risker (s.205–212)

Vid bygglovsansökningar inom ett område med detaljplan kan byggnadsnämnden besluta om anstånd om ett arbete med att anta, ändra eller upphäva en detaljplan är påbörjat. Om kommunen inte har avslutat planarbetet inom två år från det att ansökningen om lov eller förhandsbesked kom in till byggnadsnämnden, ska dock ärendet om lov eller förhandsbesked avgöras utan dröjsmål. Detta innebär att om byggnadsnämnden får in en ansökan om lov just inom en sådan plan som enligt den föreslagna regleringen i 4 kap 40 a § PBL och kommunen inom två år från att ansökan inkom inte hinner ändra eller upphäva detaljplanen måste bygglov beviljas i de fall åtgärden är förenlig med detaljplanen. Det framgår även av utredningen att kommunen bör anses ha uppfyllt kravet på den föreslagna bestämmelsen om kommunerna har upphävt eller ändrat detaljplanen inom samma tid, alltså två år, från det att de tidigare okända riskerna blivit kända. Ett planarbete är en lång process så för att kommunen ska hinna ändra eller upphäva en plan inom de två åren måste kommunen mer eller mindre omedelbart starta planarbetet och prioritera den detaljplanen före andra detaljplaner som också kan vara av allmänt intresse. Det kan till exempel vara detaljplaner som syftar till att bidra till bostadsförsörjningen. Örebro kommun anser därför att tiden för anstånd bör vara längre än två år när det gäller bygglovsansökningar inom detaljplaner som träffas av den föreslagna skyldigheten. Därmed anser även Örebro att tiden för när kommunen har ansetts uppfylla kravet också bör vara mer än två år.

8.11 Föreskrifter om högsta inomhustemperatur för känsliga grupper (s.216)

Det överensstämmer med hur Örebro kommun redan arbetar men eftersom många kommuner redan befinner sig i pågående hyresförhållanden, kommer sådana krav att riktas mot kommunen som hyresgäst, som får stå för kostnaden. Att genomföra detta i befintliga lokaler bedöms därför bli mycket kostsamt, särskilt då det kan handla om flertal SÄBO, grupp- och servicebostäder samt förskolor.

John Johansson (S)
kommunstyrelsens ordförande